

ROZSUCIE (2) *sb n*

rozsucie (1), **rozucie** (1); rozsucie : rozucie *Mqcz* (1:1).

N sg rozsuci(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozwiązanie; dissolutio, resolutio Mqcz (2) : Resolutio, Rośpráwienie/ rośprowádzenie/
rozwiązanie/ rozfucie. *Mqcz* 401c, 401b.

Cf ROZSUĆ

MN